

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 13 серпня 1983 року

№ 96 (3291).

Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ: СЛОВО І ДІЛО

Без перебільшення можна сказати, що сьогодні скрізь, де потрібна енергія, запал молодих, успішно діють комсомольсько-молодіжні колективи. Скажімо, важко уявити будівництво шахти «Ведмежорська» в Олександрії, яка є республіканською комсомольською ударною будовою, чи випуск продукції в ливарному цеху Кіровоградського чавуноливарного заводу без комсомольсько-молодіжних колективів. Нині в області їх працює 1385 — на 100 більше, ніж минулого року.

Успіхи багатьох комсомольсько-молодіжних колективів є результатом професійної майстерності молодих робітників, колективістів, міцної трудової і технологічної дисципліни, особистої відповідальності кожного за спільну справу. Взяти, наприклад, бригаду О. Мелехова з виробничого об'єднання «Друкмаш». У колективі працює одинадцять виробничників, яких тісно об'єднують досвід, стараність і молоде завзяття. П'ять років тому Олександр очолив КМК, який був у відстаючих. Насамперед спробував розібратися, що заважає колективу працювати краще. Почали із зміцнення трудової і виробничої дисципліни. Вирішив колектив раз і назавжди — добре організованій праці ставлять гальмом перекури, запізнення тощо; з цими негативними проявами тут повели настійливу бороть-

бу. І вони відійшли в минуле. А за підсумками роботи КМК області у промисловості у другому кварталі бригада О. Мелехова зайняла перше місце. Всю продукцію робітники здають із першого пред'явлення. Отже, у молодого колективу вершини «Друкмашу» виявився наполегливий робочий характер.

Молоді друкмашівці, як і всі члени КМК області, з глибоким інтересом сприйняли і підтримали постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про посилення роботи по зміцненню соціалістичної дисципліни праці». Про це свідчить редакційна пошта останніх днів. «Впевнений, що нові конкретні заходи, про які говориться в постанові, дадуть велику користь, підвищать відповідальність кожного трудівника», — пише в листі до редакції комбайнер колгоспу «Іскра» Олександрівського району член ЦК ЛКСМУ В. Петренко.

Так, велику відповідальність покладено на трудові колективи по зміцненню трудової дисципліни. Тільки свідомі дисципліна зможе допомогти виробничеству рухатися вперед. Ось тут і повинні сказати своє вагоме слово КМК. Стан трудової і виробничої дисципліни став важливою умовою для виявлення переможців соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних бригад на виробничому об'єднанні «Друкмаш», Кіровоград-

РОЗМОВА НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ

ському заводу радіовиробів, Олександрівському електромеханічному заводу. Тут, як і на багатьох інших підприємствах області, здійснюють важливі заходи по комплексному ідейно-політичному, трудовому і моральному вихованню молоді у світлі рішень червеного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Однак ще ряд КМК не виконує взятих соціалістичних зобов'язань, допускає брак у роботі. Трапляються тут випадки порушення трудової дисципліни. Приміром, останнім часом «лихоманить» комсомольсько-молодіжний колектив токарів, очолюваний В. Олійником, з ремонтно-механічного заводу Укрремтресту. Донедавна він ходив у передовиках. Нині випускають браковану продукцію, послабили трудову дисципліну. І все це — результат безконтрольності за роботою колективу з боку адміністрації, комсомольської організації підприємства.

Комітетам комсомолу треба боротися за підвищення ролі КМК у розвитку творчої ініціативи, трудової активності юнаків і дівчат. Бо нерідко буває так: через неухвалене, формальне ставлення комсомольських організацій КМК працюють далеко не на повну силу, а інколи навіть розпадаються. Як це трапилося цього року в Бобринецькому,

Онуфріївському, Компанієвському, Добровеличківському районах. Обов'язок комітетів комсомолу — добиватися зростання кількості комсомольсько-молодіжних колективів.

Комітетам комсомолу також треба більше проявляти послідовності й вимогливості в організації соціалістичного змагання, вдосконаленні практики морального заохочення його учасників, активішого впровадження перелічених форм і методів праці. В області поки що за бригадним підразом працює лише кожен десятий КМК, хоча добрих прикладів, які б говорили про переваги цієї форми організації праці, є чимало. Взяти, приміром, Добровеличківську райсільгосптехніку. Тут уже п'ятий рік за методом бригадної організації та стимулювання праці трудяться три бригади, зайняті на ремонтному виробництві. За цей час значно зросла продуктивність праці, зміцнено трудову дисципліну, відсутня плинність кадрів...

Все ж прогресивному методу організації праці ще не надають потрібного значення комітети комсомолу м. Кіровограда, Новгородківського, Ульяновського районів.

Міцно ввійшли в наше життя слова «комсомольсько-молодіжний колектив». Слід зробити все, щоб їх роль зростала з кожним днем. Цього вимагає час.

Завітайте до Кіровоградської студії звукозапису, і ви засумніваєтеся, що це виробництво. Невеличка затишна зала зі столиком і м'якими кріслами для відвідувачів створює атмосферу приємного відпочинку. Це враження

Кіровоградців, і тих, з ким колектив листується. А замовлення приходять із різних республік країни. Чим обумовлена така популярність студії? Рівень музичних записів тут може задовольнити будь-які потреби. Про чистоту

ПЕРЕВІРЯЄМО ВИКОНАННЯ СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Звук, ритм, молодість

посилиться, коли раптом із робочих кімнат, де працюють оператори, полине сучасна популярна музика.

Однак про виробництво. Працює тут молодість. І це не дивно. Бо ж найперше слово, яке ми ставимо після слів «музика» і «ритм» — «молодість».

Минулого року комсомольсько-молодіжний колектив Кіровоградської студії звукозапису був нагороджений перехідним призом Ленінського райкому ЛКСМУ «Колективи передових підприємств торгівлі Ленінського райхарчотресту — кращому комсомольсько-молодіжному колективу сфери обслуговування». Юнаки і дівчата стали також переможцями ударної вахти на честь 60-річчя утворення СРСР.

Нині КМК очолюють бригадир комуніст Леонід Степанович Руденко та комсорг Микола Цепенко. Колектив прагне підтвердити звання кращого виконання підвищених зобов'язань. На початку року газета друкувала ці зобов'язання.

Про плани і справи студійців прошу розповісти Миколу Цепенка:

— До складу нашої бригади входять шість комсомольців. Очолюю я їх перший рік, але вже можу з упевненістю сказати, що ми справимося з цьогорічними зобов'язаннями достроково. Як і передбачали, ми викона-

зучання — особлива турбота: щомісяця проводиться профілактика апаратури, вдосконалюються деталі звукозаписуючої техніки. Кращими із кращих тут називають Олександра Куніченка, Ірину Безмолу, Анатолія Кожемяченка.

У соціалістичних зобов'язаннях бригади є такий пункт: зробити свій внесок у виконання Програм СРСР. Як він виконується — комсомольці студії звітують ось уже другий рік. Влітку не раз хлопці і дівчата їздили в господарства Компанієвського району прополювати огірки, редьку, заготовляли силос.

До операторської студії — туди, де безпосередньо здійснюється запис пісень на платівках чи магнітних стрічках, — мене запрошує інженер-технолог Вадим Глібович Ярошевський.

Зі смаком обладнана «музична лабораторія», достатня кількість записуючої апаратури.

— Вважаю, — говорить В. Г. Ярошевський, — що культура виробництва починається з того, який вигляд має робоче місце. Якщо воно мені подобається, коли мені приємно тут, то й працюється тоді натхненніше. Ось такий підхід до справи я й намагався прищепити нашим комсомольцям.

...На столі — гірка бандеролей, які чекають відправки. У них — маленькі платівки з малюнками та видами Кіровограда, касети з плівкою. Тут записані найулюбленіші музичні твори замовників. Я впевнена, що адресат буде задоволений ним: запис на платівці чи плівці — хорошої якості. Бо зробили його спеціалісти високої кваліфікації.

С. ТРЕНИЧ, студентка факультету журналістики Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка.

Схвальні відгуки покупців надходять на адресу недавно створеного комсомольсько-молодіжного колективу продовольчого відділу магазину № 18 Знаменського відділу робітничого постачання.

Керівник КМК кандидат у члени КПРС Олена Щербан за короткий час змінила згуртувати молодих продавців. І як результат — робота у відділі пішла на краще. Піврічний план виконано на 103 проценти.

На знімку: комсомольсько-молодіжний колектив продавців магазину № 18 (зліва направо) Наташа Асмолова, Люда Машлюк, Олена Щербан, Олена Бобів та Наташа Погорелова.

Фото М. САВЕНКА.

ПЕРЕМОЖЦІ З ЧЕТВЕРТОЇ

За звання називається кращим борються 10 КМК шахти «Світлопільська». Успішно ведеться індивідуальне змагання представників шести основних шахтарських професій.

Нинішнього року найкращих результатів добився комсомольсько-молодіжний колектив четвертої видобувної ділянки, де керівником гірничий майстер М. О. Єре-

менко, а групкомсоргом Віктор Яровий. Планове завдання першого кварталу шахтарі виконали на 125 процентів.

Ця комсомольська зміна по праву вважається найсильнішою на шахті. То й не дивно, що цей колектив став переможцем у соціалістичному змаганні за другий квартал і перше півріччя. А нинішнього року серед КМК об'єднання:

Ю. ПАШИН, секретар комітету комсомолу шахти. Олександрівський район.

НА ТРАКТОРАХ-МОЛОДІ ЖІНКИ

Нині в нашому районі вже заготовлено 2090 тонн сіна, 12500 тонн сілосу, 6640 тонн сінажу і 17400 тонн соломки — усього близько 40 тисяч тонн різних кормів для громадської худоби. В авангарді

соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних колективів попереду жіноча тракторна ланка з колгоспу імені Леніна, очолювана молодим комуністом Валентиною Климаковою. Нині в КМК 17 чоловік. Колектив уже припас близько 2000 тонн кормів — майже третину всього, що заготовив колгосп.

В. ЖУКОВ, завідувач відділом комсомольських організацій Знаменського міського комсомолу.

ПРОМАНТИК

№ 2 (4)

Ми всі романтики й поети.
Ми у містах і в гомоні села.
Ми — комсомол, ми — молодість планети.
Нашим безсмертям
Стануть наші діла!

Майже місяць працює загін «Факел» Кіровоградського педінституту в радгоспі «Інгульський» Устинівського району. За цей час студенти відсортували і допомогли закласти на зберігання сотні тонн зерна нового врожаю, під свою турботу взяли і овочеву плантацію радгоспу.

Командир загону А. Кисла, комісар Л. Кваша, секретар комітету комсомолу радгоспу О. Вінник зуміли організувати змагання між студзагонівцями і комсомольцями радгоспу.

Нинішнього трудового семестру члени студзагону «Факел» вирішили всі зароблені кошти перерахувати до Фонду миру.

На знімках: студентка, молодий комунар О. ДИКАЙЧУК проводить чергову політінформацію; Валентина ХАРЧЕНКО, Валентина ПОЛУНЯ та Світлана КОЛІСНИЧЕНКО готують до випуску черговий номер стіннівки «Факел».

Фото М. САВЕНКА.

Ці обидва студентські загони мають назву «Полум'я». Одні загонівці у майбутньому стануть педагогами, інші — медсестрами. І сьогодні вони підтверджують своє право на цікаві і благородні професії самовідданою працею. Втім, у цьому ви переконаєтеся самі, коли прочитаєте розповіді про роботу загонів.

За крок до професії

Ця лікарня дитяча, лікарі тут особливо уважні і доброзичливі. Поряд із ними працюють члени студентського загону «Полум'я» Кіровоградського медичного училища імені Є. О. Мухіна.

У Свети Максименко з дитинства була одна-єдина мрія — стати лікарем. Завжди уявляла себе у білосніжному халаті, такій же білій шапочці і обов'язково усміхненою і привітною. Тому після закінчення десятиріччя відразу подала документи в медучилище і тепер ось разом зі своїми подругами працює у студзагоні «Полум'я».

Звичайно, приходили дівчата у лікарню і раніше. Тут набували перших практичних навичок, тут по-справжньому розуміли, якою нелегкою, але необхідною буде їхня майбутня робота. І хоча Лена Вовченко, Галя Арутіна, Люда Шолохова, Тарна Завалій виконують зараз обов'язки санітарок, та при нагоді допомагають і медсестрам.

Олена Малиновська — командир загону. Правда, відчувати себе справжнім командиром ще не встигла, бо тільки-но почали працювати. Але дівчата вже знають: із команди-

ром їм пощастило. Вимоглива, старанна, Олена і до інших підходить із такою ж міркою. Головне, що завжди допоможе, підбадьорить.

На перший погляд робота у дівчат нескладна.

— Це вам так здається, — заперечать мені Люда Квакхуа, Лена Малиновська, Ліля Рудь і Лена Вовченко. Ці дівчата працюють у відділеннях, де знаходяться на лікуванні діти віком до одного року.

— Спочатку боялися на руки взяти, — згадують дівчата, — а тепер звикли.

І малюки до них теж звикають. По голосу впізнають. Рученята тягнуть.

— Своїми юними помічницями ми дуже задоволені, — каже головна медсестра дитячої лікарні Віра Олексіївна Малахова. — Вони всі обов'язки виконують ретельно, ніколи не відмовляються від будь-якої роботи. А лікар торакального відділення Н. Я. Йоржикова особливо відзначає Олену Дозоренку, яка працювала в першу зміну. Наталія Яківна впевнена: дівчина буде прекрасною медсестрою.

О. СКИРТАНЬ.

Скільки коштує автобус?

Студентський загін «Полум'я» Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна як і минулого року успішно працює на полях колгоспу «Росія» Новоукраїнського району. Загін незвичайний. По-перше, складається він з одних дівчат, а по-друге...

Слово комісару студзагону Ользі Хіміч:

— Наш загін — загін безкорисливої праці. Грудимося ми з повною віддачею, на совість.

Як усе починалося? У нас в інституті є така традиція: група, яка перемагає у соціалістичному змаганні серед груп першого курсу, завоює право працювати в загоні безкорисливої праці. І ось тепер ми повноправні бійці «Полум'я».

Свого помічника доповнює командир загону Зінаїда Гонопольська:

— Нашій групі потрібно в загін «Полум'я» було особливо необхідно. І справа ось у чому. Ще під час занять разом зі своїм куратором ми вирішили взяти шефство над кіровоградським Будинком малюка. Бували там, допомагали, як могли. А одного разу дізналися, що дітям потрібен автобус. Отоді й з'явилась у нас думка: заробити гроші, купити автобус і урочисто передати його маленьким мешканцям Будинку малюка.

Що ж, рішення дівчат

можна тільки вітати. Завдання у них особливе, тому і працюють вони добросовісно.

Найпершою у загоні прокидається майбутній лікар студентка третього курсу Дніпропетровського медінституту Тая Мочан. Прокладається і їде до шкільної їдальні — допомагати кухарю Клавдії Андріївній Шевченко, яку дівчата ласкаво називають «наша тьотя Клава».

Та і у «Полум'я» подобається. Хоч потрапила вона в новий, незнайомий для себе колектив (більше півсотні студентів з Дніпропетровського медінституту працюють зараз у різних студзагонах Кіровоградщини), але швидко обжилася. У конторі колгоспу виділили гроші на медикаменти для загону, так що майбутній лікар у всеозброєнні.

За 18 робочих днів студзагонівці зібрали і почистили більше восьми центнерів цибулі, просапили чималі площі капуст, буряків, моркви.

Бійці загону підтримують тісний зв'язок із секретарем комсомольської організації колгоспу «Росія» Ніною Ожогою. А Тетяна Супрун, Наталка Мазур взяли участь в об'їздах. Ірина Бондарева прочитала жінкам городньої бригади лекцію прямо в полі.

Студзагін «Полум'я» виїжджає літніми ранками в поле. Працювати. Щоб у Будинку малюка був свій автобус.

О. СЛОВ'ЯНСКА.
Новоукраїнський район.

УСМІХНИСЬ

РОЗРАХУНОК НА ДОГАДЛИВІСТЬ

Один студент пише листа своїм батькам: «Добрий день, мамо і тату! Вашого листа одержав, за який дуже дякую. У мене все нормально. Оце недавно позичив сто карбованців, купив собі пальто. З нетерпінням чекаю відповіді».

ВКЛАД У ТЕРМІНОЛОГІЮ

На іспиті з елементарної теорії музики голова комісії запитує студентку: — Як позначається в музиці гучне звучання? — Форте. — Правильно. А дуже гучно? — Фортель.

ДИВИСЬ У КОРИНЬ

— Професоре, скажіть, будь ласка, скільки людей працює у вашому інституті? — Гадаю, процентів шістьдесят.

ВІДВЕРТІСТЬ

— Ви коли-небудь перестанете запізнюватись на лекції?

— Звичайно, адже я колись закінчу інститут...

КОНФЛІКТІВ НЕ БУЛО

— Нонно, в тебе такі красиві речі, коли ти тільки встигаєш їх в'язати?

— Мохерову хустину на лекціях зв'язала, а шапочку — під час семінарів.

— І ніяких конфліктів з викладачами?

— Я ж їм не заважала.

ВИПЛУТАВСЯ

Старий капітан екзамінує курсанта:

— Що ви зробите, коли з правого борту судна налетить шквал?

— Кину якір.

— А коли й другий шквал — з лівого борту?

— Кину другий якір.

— А коли ще один шквал — із корми?

— Кину ще один якір.

— Досить! — запротестував екзамінатор. — Звідки ви візьмете стільки якорів?

— А звідти, звідки ви берете шквали, капітане.

На рівнині за річкою Аджамкою здалеку видно, як по полю, відбиваючи райдугу на рівні рядки городини, падають краплі цілющої вологи з дощувальних установок. Це — городи колгоспу «Рассвет» Кіровоградського району. В обідню пору, коли сонце стояло в зеніті і нещадно пекло, на городках віяло прохолодою і пахло озonom. На ділянках достигають помідори, огірки, кабачки, капуста.

Тут я зустрівся зі студентами Рівненського інституту культури, які збирали огірки. По обличчях дівчат було видно, що працювати їм весело, та й наповнені добрими огірками ящики свідчили про

те, що працюють бійці СЗ від душі.

Очолює загін комсомолка Валентина Капітула, котра навчається на режисерському факультеті. Студзагонівці обрали її своїм комісаром. І тут, на городках, вона показує свої організаторські здібності, що дуже важливо для справжнього режисера.

Коли запитав про побутові умови, дівчата повідомили, що зустріли їхній загін добре, правління колгоспу про все потурбувалося.

Закінчується черговий робочий день, точніше він триває, змінюються лише заняття молодих ровесників. Приміром, книголюби

прямують до сільської бібліотеки. Тут вони організовують читачькі конференції, бо ж серед них є і майбутні бібліотекарі. І для них це як виробничая практика. А створена в загоні редколегія північного робота загону в стіннівці «Культармія» та «Комсомольському прожекторі».

На знімку: Валентина КАПІТУЛА навіть у полі з книгою, а поряд Ашот БОРСЕГОВ, Валя КРАВЧУК, Тамара ВАРИНСЬКА, Оксана ЛЯЩУК, Олена КАРПІНЧУК, Неля РЯБЦЕВА, Оксана КОВАЛЬЧУК, Оля ПОГРЕВНЯК.

Текст і фото
А. ПЕЧЕНЮКА.

ВІСТІ З БРАТНІХ КРАЇН

Найпопулярніша кампанія

ВАРШАВА. У Польщі почалась одна з найпопулярніших кампаній трудового семестру студентів, яку будзагонівці назвали «Операція Пшемисль-2000». Сотні студентів з різних міст країни прибули в Пшемисль, щоб допомогти в поліпшенні роботи комунального господарства і реставрації історичних об'єктів цього старовинного міста, великого промислового і культурного центру на південно-сході ПНР.

За сім років, протягом яких проводиться «Операція Пшемисль-2000», на рахунок студентів набралось чимало корисних справ. Так, слухачі медичних академій кожного літа проводять профілактичні медогляди дітей. Майбутні історики реставрують місцеві пам'ятки старовини. Великою популярністю у жителів міста та воєводства користуються організовані студентами культурні і спортивні заходи.

(ТАРС).

ІНТЕРВ'Ю

Другий тиждень триває передплата газет і журналів на наступний рік. Як вона проходить, які особливості цьогорічної кампанії — на ці та інші запитання наш кореспондент попросив відповісти начальника обласного агентства «Союздрук» Л. М. РАТУШНОГО.

Газета — для читача

На червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС пресу було названо дійовим інструментом ідеологічної роботи, і працівники зв'язку вважають своїм обов'язком прокласти нові стежини до робітників і колгоспників, вчителів і учнів, працівників сфери обслуговування і працівників культури...

Сьогодні важко уявити наше життя без періодичних видань — джерела інформації, трибуни партійних, професійних, громадських організацій, цього справжнього літопису сьогодення. В нашій області передплатникам надходить 1 мільйон 756,6 тисяч примірників газет і журналів. У середньому кожна сім'я отримує 5 періодичних видань.

Цьогорічна передплатна кампанія, як і торік, почалася 1 серпня, а закінчиться на півмісяця раніше — 31 жовтня. Цей стисліший строк зобов'язує працівників зв'язку потрудитися наполегливо і продуктивно. 2500 пунктів створено в області для проведення передплати, понад 6 тисяч громадських розповсюджувачів уже включилися в роботу. Багатий досвід розповсюдження молодіжних видань мають комсомольці Віктор Куц з виробничого об'єднання «Друкмаш», Сергій Сидоренко з Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, Галина Борзенко з десятирічкі № 9 міста Кіровограда та багато інших.

— Леоніде Миколайовичу, як в області передплатується молодіжна преса?

— З цього приводу, гадаю, треба було б поговорити серйозно на комсомольських зборах у первинних організаціях, бо стан передплати молодіжних видань не може не хвилювати нас, зв'язківців, а також (і насамперед!) самих комсомольців та молоді. Торік «Комсомольської правди» в області передплатовано 29 тисяч примірників, «Молоді України» — 17, «Комсомольського знамені» — 2,5 тисячі, «Молодого комунара» — 35 тисяч. Усього — трохи більше ста тисяч. Молодіжні журнали «Юність», «Ровесник», «Дніпро», «Ранок...» не набагато збільшать цю цифру. І якщо взяти до уваги те, що частину цих примірників оформлено відомчою передплатою для підприємств, установ, що чимало людей далеко не комсомольського віку передплатили ці видання, то маємо не дуже втішну картину — частина членів ВЛКСМ області не читає своєї періодику.

А на передплату молодіжних видань, за виняткових журналів «Юність», «Техніка молоді», «Студентський меридіан», немає ніяких обмежень.

— Серед молодіжних видань лімітованих тиражів, якого ж так званих дефіцитних більше...

— Так, хоча лімітованих видань щороку стає все менше (в минулому, якщо можна так сказати, розлімітовано громадсько-політичний і художній журнали «Аврора»), але тиражі ряду видань обмежено. Проте я думаю, що можна знахо-

дити вихід із цього становища. Його нам пропонує хоча б колективна організація передплати. Така форма існує не перший рік і завоює все більше і більше прихильників. Наприклад, журнали «Наука і життя» та «Громадянська авіація», які були оформлені на курсанта Кіровоградського льотно-штурманського училища С. Реп'яха, читають його друзі по черзі протягом усього року. Таких прикладів можна навести багато — тільки в Кіровоградському районі міста Кіровограда колективну передплату оформили понад 3 тисячі чоловік.

— Однак повернемося до видань молодіжних. Одна з причин, що у другій половині року тиражі їх знижуються, в тому, що студенти, учні професійно-технічних училищ передплачують газету чи журнал лише на шість місяців, бо влітку, на канікулах, вони трудяться в студентських загонах, у таборів праці і відпочинку або відпочивають далеко від альма-матер і не мають змоги отримувати пресу в цей час.

— Причина ця — від незнання умов передплати. А вони передбачають передплату з перервою постачання на період відпустки, триває відряджень. Приміром, третьокурсник вузу може оформити передплату на всі місяці року, за винятковим липня і серпня, коли він не живе у вузівському гуртожитку...

— Найбільше «передплатників на півроку» — серед випускників...

— І в даному випадку, по-моєму, вони чинять не обдуману, позбавляючи себе на кілька місяців необхідних газет і журналів. Посудіть самі — адже передплатити передплату значно простіше, ніж оформити її на новому місці. Просто молоді люди іноді думають, що передплатити газету і журнал у другому півріччі загубляться. Тим часом, знаючи заздалегідь місце майбутнього проживання (для випускників навчальних закладів тут немає проблем), можна легко передплатити передплату. Для газет встановлені порівняно короткі строки: в межах обслуговування того ж самого відділення зв'язку — 1 день, в межах міста, але різних відділень — 5, в межах області, республіки — півмісяця. Про передплатування журналістів слід турбуватися раніше, ніж за місяць. Лімітовані видання передплатуються тільки у зв'язку з виїздом до іншого міста, села.

— І останнє. Дехто, не встигнувши передплатити газету чи журнал в зазначений період (серпень-жовтень), втрачає надії мати щоденну свіжу періодику...

— Газету чи журнал можна передплатити будь-якого дня протягом року, а доставляти їх почнуть, коли мине два повних місяці після вадного замовлення. Наприклад, якщо ви завітали на пошту у листопаді, то перші примірники видань вам ітуть із лютого.

Розмову вів
В. БОНДАР.

А ЯК У ВАС З ТИМИ ГРОШИМА?

До одруження як було? Захотілося доньці, приміром, мати імпортні джинси, а снігові мотоцикла чи магнітофона — будь ласка, батьки все куплять, хоча їхні любимої чада своїми руками ще не заробили й копійки. Не секрет, що навіть виїшовши на самостійний шлях, мало хто з молодих замислювався по-справжньому над доцільністю придбання деяких речей, все покладаючи на плечі батьків.

І витрати на весіллія теж беруть на себе батьки. А якщо під час торжества напівжартома заявляють молодим: «Хазяйнуйте самі, візьміть беріть копійку, то й у вас буде не гірше, як у людей», — то, певно, мало хто з них розраховує, що діти сприймуть ті слова всерйоз.

Чи не вперше багато молодих людей стикається з розподілом грошей, плануванням витрат у пер-

ші дні або тижні свого подружнього життя. Вимагати немає з кого, та й соромно бути боржником. Дуже важливо з самого початку подружнього життя навчитися розумно розподіляти витрати. Мені здається, для цього треба завести блокнот, куди записувати, на що витрачено гроші. Буде видніше, чи доцільно було робити ту чи іншу покупку. Можливо, без деяких речей можна було б обійтися.

Я знаю одну сім'ю, якій до дня зарплати завжди не вистає п'яти карбованців, причому, так триває не перший рік... Я переконана, що при ретельному плануванні витрат не те що мізерну суму, а навіть більше грошей можна було б відкласти.

Якщо заплановано купити дорогу річ, то гроші слід відкладати певний час, щоб зібрати необ-

хідну суму. Звичайно, маючи певний досвід можна заздалегідь визначити, скільки грошей буде витрачено протягом місяця на харчування, одяг, розваги тощо.

У подружжя С. всі бюджетні питання, наприклад, розв'язуються на сімейній раді у присутності дітей. Мені здається, це дуже важливо — привчати їх змалку до розумних витрат. На сімейній раді вирішують, кому купити нове пальто чи костюм, а чий черевик слід віддати в ремонт. Таким чином можна зекономити певну суму на інші потреби. Як хлопчик чи дівчинка недбало ставляться до свого одягу, то здаючи його в ремонт, батьки вказують дитині на недбайливість. У цій сім'ї не буває грошової скрути. І все завдяки продуманому витрачання коштів.

Хочеться звернути увагу молодих дружин на те, що перш, ніж викинути

якусь річ, необхідно подумати. Адже її можна реставрувати в ательє, в майстернях по ремонту одягу, взуття, дещо змінивши відповідно до вимог прихильної моди. Реставрована річ мало чим поступається новій, а матеріальна користь молодій сім'ї від того — очевидна.

Ощадливий — це не значить скупий. Завдяки економному планомірному розподілу сімейного бюджету можна гарно, зі смаком одягатися, забезпечити різноманітне харчування і змістовний відпочинок. Справжня молоді хазяйка в домі — це не та, що багато має, а та, що добре дбає.

Л. КРАМАРЕНКО.

м. Кіровоград.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ми сподіваємося, що на цьому наш розмова з читачами про ощадливість не закінчиться. Чекаємо ваших листів із політикою «Клуб молоді сім'ї».

КЛУБ МОЛОДОЇ СІМ'Ї

Якщо ви думаєте про дітей

для вас, молодята

Дорогі друзі! Мої молоді сучасники! Ви вступаєте у шлюб. Створюєте нову сім'ю. Починаєте нове життя. Життя, наповнене не тільки радощами і прикрощами, перемогами та поразками, а й життя, проп'яване великим почуттям — почуттям відповідальності.

Мені хочеться, щоб ви пам'ятали про долю одного із наших сучасників. Нехай його гірка і трагічна доля стане для вас уроком.

Його звали майстер Або. Ніхто в околиці не міг так майстерно підбирати копії як майстер Або. Будь-яку подрилку, будь-яку шерсть на машині він запарював так, що потім навіть експерти не знаходили їх.

Клієнти знали, що він щодня, включаючи й вихідні, незмінно в однаковий

час, робить двогодинну перерву — обідає. Звичайно з черговим клієнтом. Завжди в ресторані. Завжди з кофляком.

Майстер Або був одружений. І коли народився перший син, він як і обіцяв друзям, налив у 20-літрову наліску марочного коньяку пив сам і пригощав друзів. Пив з ранку до вечора. Він святкував появу на світ сина, та ще не знав що в його оселі вже прийшло лихо.

Син народився із зайвою губою. А незабаром, як встановили лікарі, хлопчик почав відставати в фізичному та психічному розвитку від своїх ровесників. Перебував на диспансерному обліку з основним діагнозом — олигофренія, що означає недорозвиток.

Через три роки народила-

ся друга дитина. Батько був щасливий.

До року ніхто ніяких відхилень не помічав. А потім з'ясувалось, що в дитини є так звані патологічні рефлекс.

На сімейній раді Або сказав у присутності численних родичів, що залишить роботу і займеться лікуванням дочки. З сином, мовляв, уже нічого вдіяти не можна, все в нього дуже вже очевидне (прямо фатальність якесь!). Ось із дочкою — зовсім інша справа.

Та розмова залишилася розмовою. Увечері Або повернувся додому п'яний. Як завжди.

мість відповіді розридалася. Чоловіка немає. З гора починав з життя самогубством.

Наслідки пияцтва небезпечні в будь-якому випадку. При будь-якій його мірі. Наше оостення, наприклад, показало, що лише незначний процент (п'ять відсотків) батьків, чий діти знаходяться в допоміжних школах, — хронічні алкоголіки. Але батьки й інших дітей зовсім не заперечують, що «радість любові» у них досить часто співпадає зі станом сп'яніння.

Одного разу наукове дослідження показало: «одна» батьків, котрі зловживали спиртними напоями, народилося 37 недоношених, 15 мертвонароджених, 36 погано розвинених, а тому непрацездатних, 55 чоловік захворіли туберкульозом, 145 — психічними розладами».

Дехто неправильно вважає, що вина за народження ненормальних дітей внаслідок зловживання батьками алкоголем лежить лише на чоловікові. Проте дослідження свідчать, що фатальні наслідки бувають і тоді, коли буває нетверезою мати.

Працюючи над цим листом, я знову побував у допоміжній школі, де знаходяться четверо дітей майстра Або. Дивився на них, так схожих і не схожих на нормальних дітей. Дивився, і серце обливалось кров'ю. Я дивився на них і ловив себе на думці, що в мене зникає жальсть до їхнього батька. І замість неї з'являється презирство.

[Бюлетень для комсомольських газет].

СЬОГОДНІ,

О 18.00

ВІДКРИВАЄТЬСЯ ЛІТНЬО-ОСІННЄ ПОЛЮВАННЯ НА ПЕРНАТУ ДИЧИНУ

Це справжнє свято для мисливців — відкриття полювання. При цих словах одразу ж уявляється зарослий очеретом, лесею став, на крузі горизонту вечоровий чи ранішній оранжевий диск сонця, легенький молочний туман. І звичайно, — мисливські байки про багаті. Мисливці бага-

то дондають своїх рун, аби цей день — відкриття полювання — став для них справжнім святом.

Як і в попередні роки полювати дозволяється тільки тим мисливцям, які здали технічний мінімум, брали активну трудову участь протягом року у своїй первинній організації по збереженню і примноженню багатств фауни і флори. Відмітки про це повинні бути в мисливських квитках. Без них, як і без сплати членських внесків на наступний рік полювання суворо забороняється.

Полювати можна лише за відстрілюваними настрелами (сезонними чи одноразового

користування), обов'язкова також реєстрація мисливців та облік добутої ними дичини.

Змінилися на нинішній сезон строки відстрілу дичини. Встановлено єдині дні полювання — субота і неділя протягом світлового дня. З урахуванням запасів дичини у нашій області встановлено категоричні норми відстрілу на одного мисливця за день полювання: 5 качок всіх видів, 5 лисок, 5 куликів різних, 10 перепілок, 10 голубів різних. Раніше полювання на диких гусей починалось лише у жовтні, нині — з початку мисливського сезону. Норма відстрілу — одна гуска.

Молодим мисливцям наперед — раджу виходити на свої перші полювання

з досвідченими, знаючими. Тільки висока дисципліна, свідомість можуть утримати молодого мисливця від чарки, від забав на полюванні. Хочеться, аби вони постійно пам'ятали про техніку безпеки зі зброєю. Щоб неприємно ставилися до порушників дисципліни, до бракон'єрів. Це і буде їхнім вагомим внеском у збереження багатой природи Кіровоградщини.

І. БАТЛУК,

заступник голови обласної організації товаристів мисливців і рибалок.

ПІД ПАРУСОМ ПОШУКУ

Повністю виправити від ручної праці робітників, одне підвищення продуктивності операцій при різанні металопрокату дасть можливість механізована лінія розкрою листової сталі, створена молодими спеціалістами конструкторського бюро «Запоріжжідорсталь» тресту «Гідромонтаж». Усім технологічним процесом оператори тепер управлятимуть з дистанційного пульта. Економічний ефект від використання цього винаходу становитиме шістьдесят тисяч карбованців на рік.

Кор. РАТАУ.

Після зливи.

Фото В. ГРИБА.

Спартак

Сьогодні — Всесоюзний день фізкультурника

ВІД МАСОВІСТІ —
ДО МАЙСТЕРНОСТІ

У цеху

здоров'я —
поповнення

Кожному зрозуміло: якщо буде належна спортивна база, тоді можна зробити впевнений крок уперед від масовості до майстерності. Тож хлібороби нашого колгоспу одним з перших у районі взялися за будівництво типових спортивних споруд. Всі сектори навколо футбольного поля мають гумово-бітумне покриття. Невдалік — спортивний зал, стрілецький тир, плавальний басейн, смуга перешийку, яку названо стежкою здоров'я. На польовому стані тракторної бригади, біля автогаража, на молочнотоварній фермі юнаки та дівчата обладнали для себе містечка ГПО. Є в нас необхідний спортивний інвентар, для команд закуплено спортивну форму. Тільки в першому кварталі року правління нашого колгоспу, яке очолює П. М. Солтук, виділило на це більше двох тисяч карбованців.

На комплексних майданчиках нині тренуються спортсмени, що згуртувалися у 12 секцій. Найбільш масова — з багатоборства ГПО.

У розпалі спартакіада, яку ми проводимо з 8 видів спорту. Крім цього, влаштовуємо змагання на призні героїв-земляків, старту вихідного дня, спортивні свята сілчан, жінок.

Майже половина трудівників села цього року

вийшла на стадіон, щоб скласти нормативи ГПО. А потім у значківців перевірка. Бо вчорашній результат не задовольняє наших спортсменів. Голова виконкому сільської Ради народних депутатів А. І. Петренко (нині голова комісії ГПО), голова профради господарства Т. Г. Варфоломійчук, заступник голови колгоспу по роботі з молоддю Борис Кисіль, громадські інструктори по спорту і тренери механізатор Павло Ткачук, електрик Леонід Дорофеев, обліковець тракторної бригади Андрій Суєсло завжди в колективі фізкультурників. Вони пропонує нормативи і вимоги комплексу ГПО, розповідають юнакам і дівчатам про результати радянських спортсменів на фіналах VIII Спартакіади народів СРСР, на міжнародних змаганнях. Всім жителям села відомі досягнення і кам'янокришчанців на спортивних аренах. У спортзалі, на стадіоні, в тирі виставлені таблиці рекордів членів колективу фізкультурників, портрети наших чемпіонів.

Сьогодні на нашому стадіоні знову буде спортивне свято. Прийдуть сюди ті, хто відзначився на життєвій ниві, прийдуть ветерани війни і праці. Молодь звітуватиме їм про досягнення в спорті. Своєю майстерністю демонструватимуть футболісти і волейболісти, стрільці, велосипедисти, легкоатлети, багатоборці ГПО. Змагатимуться й окремі виробничі підрозділи — теж за масовість і майстерність. Визначаться кращі спортивні сім'ї. І я переконаний, що в цеху здоров'я буде нове поповнення.

О. КОРЖУК,
інструктор по спорту
колгоспу імені Щорса,
село Кам'яна Криниця,
Ульяновський район.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

БАГАТОБОРСТВО ГПО. Закінчився обласний турнір із багатоборства ГПО серед представників студентських будівельних загонів. У командному заліку перемогли спортсмени «Спектра» (педінститут імені О. С. Пушкіна), на другому місці «Оріон» (інститут сільськогосподарського машинобудування), на третьому «Чайка» (педінститут). Найбільше очок набрали Микола Ісачев («Оріон»), Валерій Іванець, Микола Живанов, Оксана Савченко («Спектр») та Лариса Цул («Чайка»).

ШАШКИ. Дев'ятикласниця Кіровоградської середньої школи № 13 кандидат у майстри спорту Тетяна Кубрак була четвертою на міжвідомчій особистій першості країни, що відбувалася в місті Зеленоводську. А на чемпіонаті центральної ради ДСТ «Спартак» вона посіла п'яте місце серед дорослих.

410 СТРИБКІВ ЛЮДМИЛИ ВИННИЧЕНКО

Людмила Винниченко захопилася спортом ще в школі. Після десятирічки вступила до Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна на факультет фізичного виховання.

Якось вона подумала: «А чи зможу зробити стрибок із парашутом?». Пройшла теоретичну підготовку в авіаспортивному клубі ДТСААФ. Потім — перші практичні заняття. І парашутний спорт став для Людмили невід'ємною частиною життя. За чотири роки комсомолка зробила 410 стрибків. Вона виконала норматив першого спортивного розряду, оволоділа новим вітчизняним парашутом ПО-9.

Нинішній рік для Людмили буде пам'ятним. Вона закінчила інститут, поїде працювати викладачем фізкультури у Компанієвський район. Кілька днів тому брала участь у першості України з парашутного спорту. Яка то радість змагатися з такими видатними майстрами, як абсолютна чемпіонка світу Валентина Закорєцька, чемпіонка Радянського Союзу Олександр Швачко та титуловані майстри Валентина Покотило, Тамара Лисюк, Лідія Волкова! Команда нашої області виборала сьоме місце, і в цьому немала заслуга комсомолки Людмили Винниченко. Їй випала честь брати участь у показових виступах спортсменів-парашутистів при закритті першості.

А. ПЕЧЕНЮК.

ГПО НА МАРШІ

ВДАЧА? БІЙЦІВСЬКА!

Сьогодні їх можна буде побачити на спортивних майданчиках і бігових доріжках стадіону СК «Зірка». Члени бригади електророзварників механосиладального цеху № 2 виробничого об'єднання по сілках «Червона зірка» на чолі з Олексієм Поповим — активні учасники масових поєдинків із багатоборства ГПО, присвячених Дню фізкультурника.

Ця комсомольсько-молодіжна бригада одна з кращих на підприємстві. В змаганні за право виготовляти деталі і вузли до тримільйонної сівалки, яку було випущено минулого місяця, КМК Олексія Попова був названий першим у списку переможців — до завершення п'ятирічного завдання йому залишилося випоратися лише з половиною річної норми, отже, на робочому календарі електророзварників нині лише 1985 року.

Відомо на підприємстві і прикраса всіх членів бригади до спорту.

Наведу лише один приклад. Працював у цеху років три тому Анатолій Суринков. Відслужив в армії, але повернувшись на завод чомусь не поспішав, була думка шукати роботу на іншому підприємстві. Дізнався про це Олексій Попов (нині — голова цехового колективу фізкультури). Згадав, що Анатолій має перший розряд із волейболу, захоплюється футболом. І запропонував йому піти до нього у бригаду. Бо був впевнений: спортсмен і трудова вдача його товариша допоможуть Анатолію зробити правильний вибір. Минув рік. За цей час Анатолій не лише опанував елементи професійної зварки. Тепер він — кандидат заводської збірної з волейболу, воротар футбольної команди підприємства. Бере він участь, як і інші члени КМК — Анатолій Мозговий, Олександр Харченко, Віталій Семизенко — у змаганнях зі спортивного орієнтування.

За п'ять років існування бригади хлопці звикли виходити на старт разом. Взяли після турніру із зимового багатоборства ГПО їм припав до розряду. Товариші Попова не пропускають жодного загальнозаводського змагання. Весною вони брали участь у міському легкоатлетичному прізві у Тисині ГПО. Дні плавця. В змаганнях на грану цехової спортивної бригади, які проводила обласна рада «Авангард», КМК О. Попова посів перше місце.

І ось знову повинна за підсумками зночної першості серед КМК промислових підприємств республіканська рада ДСТ «Авангард» визнати бригаду Олексія Попова кращою на Україні.

В. СЕГЕНЕНКО,
кореспондент багатотиражної газети «Червона зірка».

НА МАЛОМУ СТАДІОНІ

До першої висоти

Тоді був невідомий день. На спортивному майданчику, що обладнали біля дитячого садка сільські комсомольці, зібрався батьки з маленькими доньками і синами. Діти осядали спортивну форму, і почалися веселі старту. Це була звичайна гра — малюки бігали, стрибали, кидали м'ячик. Найбільш спритні, прудкі, завзяті отримували приз — цукерки, іграшки, книжки...

А наступного вихідного повели своїх вихованців

на сільський стадіон на змагання «Тато, мама і я — спортивна сім'я».

І так майже щомісяця. Фізичному вихованню дітей ми надаємо неабиякого значення. Працівники дитсадка пройшли спеціальну підготовку. Тепер вони кожного дня влаштовують у своїх групах фіззарядку, тренують хлопчиків і дівчаток перешалковими стартами. Я особисто найбільше часу відвоюю на те, щоб навчити малюків плавати. На

березі ставу наші майстри обладнали спеціальний пірс, і в погожі дні тут збираються діти. Працюю з кожним індивідуально. Нині всі хлопчики і дівчатка старших груп уміють плавати. Допомогли мені в цьому й батьки, яким теж дуже хочеться, щоб їхні діти росли міцними й здоровими.

Комбайнер нашого колгоспу Микола Ткаченко, який разом зі мною вступив на обласні змагання з багатоборства ГПО, якось зауважив:

— Я переконаний, що ці малюки вже не зможуть жити без фізкультури і спорту. Будуть із них і чемпіони. Бо той, хто ко-

рисною справою захопився в дитячі роки, з тим захопленням житиме завжди.

І це справді так. Наші вихованці, котрі вийшли з дитсадка кілька років тому, тепер уже демонструють зростаючу майстерність на змаганнях, що влаштовуються в школі. Мніше час, і поклоняться їм на районі турнірі, а потім — далі.

Л. КОРНЕВА,
завідуюча дитячим садком колгоспу «Шлях до комунізму», багатозадова чемпіонка обласної ДСТ «Колос» з багатоборства ГПО.
Долинський район.

ФУТБОЛ

«ДЕСНА» —

«ЗІРКА» — 1:0

Зустріч цих команд була принциповою. Адже в таблиці шостої, української зони суперники знаходились поруч. Господарі стадіону її замикали, а гості були на передостанньому — двадцять п'ятому місці.

У першому колі сильнішим виявився кіровоградці, які взяли верх над «Десною» — 2:0.

Матч другого кола проходив на важкому полі,

зіпсованому дощем. Перший тайм закінчився безрезультатно — 0:0.

Після відпочинку чергівним вдалося забити єдиний гол, який і вирішив долю поєдинку на їхню користь.

Після проведення восьми матчів у другому колі «Зірка» набрала одинадцять очок із шістнадцяти можливих. Вона виграла чотири зустрічі, три зєзла вничью і в одній зазнала поразки.

17 серпня — черговий тур. «Зірка» приймає авангардівців Ровно.

В. ШАБАЛІН,
Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —

орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

Б/К 06661.

НАША АДРЕСА:

М. Кіровоград,
316050, МСП,

вул. Луначарського, 36.

Індекс 61103. Обсяг 0,5 друку ар.

Зам. 398.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділа комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-58-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Тираж 51 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова,

видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
М. Кіровоград, вул. Глінки, 2.